

איזהו נשך פרק המישי בבא מציעא

(א) נשי' מוס' גיטין עה. סד"ה לפסוקי, (ב) נלקמן עג: קד: קע. קז: קכ"ג קסת. קעג: סנהדרין כד: (ג) נלעיל מח: וע"ג, (ד) ודף סה: (ה) י"ל צפי' ג' דגריס, (ו) רש"ל מ"י,

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ומניומי וכו' גבי הוה גברא דלתפיס: (ב) בא"ד ומיהו לרב הוגא. י"ג כלומר אכל בלא ר"ג לא קשיא דרב הוגא ארבי הוגא דרבנאי דגריס דמשמע דמוס' בפשיטתא ארבי דרב הוגא דלסמכתא לא קניא ואלו כ"ל דקניא בשעת מתן מעות דש יתן טעם דבשעת מתן מעות דרי' אבהו משום דלפן קנה יותר כיון שעת דעמ' קן הלוהו עד שהמירו מניומי שהרי ר"ג כ"ל דאף לאחר מתן מעות קונה הכל אע"פ דלפני למירא שט"ד קן הלוהו:

גליון הש"ס

נמ' ביון דלוקח בעי לאתנווי. עין סבובת דף פג ע"א מוס' ד"ה כנגד כהנא:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה פטומי כו'. י"ג ע"י הג"א ומש"ס: [ב] שם ד"ה ומניומי. אלמא בשאר כו'. י"ג ורמ"ם משם דכל מעשיו קנה: [ג] שם ור"ת מירך כו'. י"ג וכ"ד הרמב"ם וכתב דבערבון בלתי קנה המוכר וע"י רש"י שם ד"ה ידו כו' שכתב דכרי' מוס' דלא קנה וכ"ד רש"י:

פטומי מילי. אין אלו אלא דברי תנחומין בעלמא לפטס את לכו: **הא לא אמר ליה מדעסיה אסור.** אלמא על כרחיה מקיים תנאה לפיכך אינו מוכר והוה ליה כרצית ולא אמרי' פטומי מילי וניהו הוהיל ולא אתני מוכר: א"ל. הא דרבא נעשה כחומר מדעתיה אתמר. הכי אמר רבא לעילי' מאי שגא רישא מאי שגא סיפא אמר רבא סיפא כיון דבעי מוכר אתנווי ולא אתני והלווקח קאמר ליה מנפשיה נעשה כחומר ליה מדעתיה אחזרנה אס ארצה ואע"ג דלא פריש מדעתיה כמאן דפירש דמי ואין עליו לכופו הלכך א"נ אהדרינהו השתא הוא דהדר וצין להו: דכפז לה גיטא **לדיספוס.** שלא תוקף ליכוס ולא כתב לה על תנאי אס מתי: **פטומי מילי.** אין אמירה זו קבלת תנאי אלא לנחמו ואס תרצה מנשא לאחר: ואי **לאו פטומי מילי מאי.** ואף אס אמרה בלתי ובקבלת שבועה גמורה מאי: **בדידה קיימא כו'.** בתמיה. הגט אינו אלא מדעת האינש ור"ך למוסרו לה על התנאי ואס לא התנה בשעת נתינה תנאי שלה אינו כלום ואפי' אמרה קודם לכן ולא דמי למנוון דמשעבד נפשיה **בדיבוריה: בשעת מתן מעות.** התנה על מנת כן קונה הכל ואס לאחר מתן מעות התנה אין דבריו כלום: **דרדקא קרעיה.** בתמיה. וכי לא אדם גדול הוא לא קרעו בלא טעם: **אני אומר אסמכתא קניא.** הייתי רגיל לומר קנה הכל דלסמכתא קניא אכל מניומי חלוק עלי וחסוריני מדברי. והא אסמכתא היא הבטחה בעלמא לסמוך על דבריו שאס לא ימלא דבריו יתן לו שוה מנאפיס בזמנה: **רבי יוסי.** בפרק גט פשוט (ב"ב דף קסח.) מי שפרע מקלפת חובו והשליש את שטריו כו': ואיבעית

פטומי מילי בעלמא הוא אמר ליה רב אשי לאמימר **טעמא מאי** * כיון דלוקח בעי לאתנווי והכא מוכר קא מתני אמרת פטומי מילי בעלמא הוא אלא מתניתא דקתני לכשיהיו לך מעות אחזיר לך מותר דמוכר הוא דבעי לאתנווי מוכר לא אתני ולוקח קא מתני ואמרינן מאי שגא רישא ומאי שגא סיפא ואמר רבא סיפא דאמר ליה מדעתיה לא דא"ל מדעתיה הא לא א"ל מדעתיה לא אמרינן פטומי מילי בעלמא הוא א"ל ינעשה כמאן דא"ל מדעתיה אתמר: ההוא שכיב מרע דכתב לה גיטא לרביתיהו אנגיד ואתנה אמרה ליה אמאי קא מתנתח אי קיימת דידך אנא אמר רב זביד * **פטומי מילי בעלמא הוא א"ל** רב אחא מדפתי לרבינא ואי לאו פטומי מילי מאי בדידה קיימא למישרי תנאה בגיטא בדידה קיימא למשרי תנאה מהו דתימא הוא גופיה אדעתא דידה קא גמיר ויהיב גיטא קא משמע לן: הלוהו על שדהו: אמר רב הונא בשעת מתן מעות קנה הכל לאחר מתן מעות לא קנה אלא כנגד מעותיו ורב נחמן אמר אפילו לאחר מתן מעות קנה הכל עבד רב נחמן עובדא גבי ריש גלותא כשמעתיא קרעיה רב יהודה לשמריה אמר ליה ריש גלותא רב יהודה קרע לשטרך אמר ליה דרדקא קרעיה גברא רבה קרעיה הוא ביה טעמא וקרעיה איכא דאמרי אמר ליה דרדקא קרעיה דכולי עלמא לגבי דידי ברניא דרדקי נינהו יהדר אמר רב נחמן אפילו בשעת מתן מעות לא קנה ולא כלום איתיביה רבי מנאן ועד שלש שנים הרי היא שלי הרי היא שלו אמר ליה אני אומר אסמכתא קניא ומניומי אמר * אסמכתא לא קניא ולמניומי קשיא מתני' איבעית אימא מתני' רבי יוסי היא דאמר * אסמכתא קניא איבעית

נה א ב ג מ"י פי"א מה"ל מריה הל"ג וב"מ שם טו"ש"ע י"ד ס"י קעג סע"א א"ע בטו"ש"ע ח"מ ס"י ח סע"א א וסע"א ז וע"ש:
ג ד מ"י פ"ו מה"ל מלוה הל" ד ועיין בהשגות ובמגיד משנה סמג לראון קעג טו"ש"ע י"ד ס"י קסד סע"ד וטו"ש"ע ח"מ ס"י ח סע"א ט:
ג ה מ"י פ"ו ופי"א מה"ל מריה הל" ג וע"י כ"מ סמג עשין פב טו"ש"ע ח"מ ס"י ח סע"א ט:

מוסף רש"י

אסמכתא. הנחתה גומתא שאס מנכתי את חבירו לסמוך עליו שאס לא יקיים תנאו יתן יין וכן (וע"ל חוה) היינו דבר דאע"י עמון לו מדעתו אלא סומך על דבר שאינו, דסבור שהוא יכול לנצל ופעמים שמנחמן אותו (סנהדרין כד.) המצטיח לחבירו דבר על מנת שיעשה דבר לעתיד וסומך בלא בשעת התנאי שיוכל לקיים הדבר כשיגיע זמן וכשיגיע הזמן יאמס ולא יוכל לקיים (רש"י ב"ב קסח.) לא קניא. ואינו תופס בתנאו ולא יפסיד בכך (ס"ס).

ערבונו אע"פ שהתנה עמו כפליים התם לפי שנתן ערבון לקנות כנגדו עד שיביא שאר מעות ויקנה הכל אלא שמתנה שאס יחזור בו מוכר שיקנה כפליים וי"ל דהכא ה"פ לאחר מתן מעות לא קנה אלא אס התנה עמו קני לגוביינא קני כנגד מעותיו וא"ת כי התנה נמי לגוביינא לא יקני דלסמכתא הוא כדפירש לקמן וי"ל דהכא רב הונא קאמר לה דאמר בשעת מתן מעות קנה הכל אע"ג דבשאר אסמכתא לא קני והטעם מפרש בסמוך וה"נ שלא בשעת מתן מעות קני לכל הפחות כנגד מעותיו:

ומניומי אמר אסמכתא לא קניא. כלומר החזירני מדברי כדפי' בקו'י' וא"ת בלא מניומי נמי קבלה רב נחמן בפרק גט פשוט (ב"ב דף קסח.) ושם מרבה צר אצוה אמר רב אין הלכה כר' יוסי ומיהו יש ספרים דגרסי הלכה כר' יוסי ואי אפשר לגרוס כן כדמוכח בפרק (ארבעה נדרים) (גריס דף סו.) גבי ההוא * **דלתפיס וכוותיה ב"ד** ואמר אי לא אמיתא עד תלתין יומין ליבטלו וכוותיה ולא אתא אמר רב הונא בטילין וכוותיה ופריך והא אסמכתא היא ומשיי שאני הכא דלתפיס ופריך כל היכא דלתפיס לאו אסמכתא היא והתנן מי שפרע מקלפת חובו והשליש שטריו כו' ואמר רב נחמן אמר רבה צר אצוה אמר רב אין הלכה כר' יוסי ועוד ק' דמאי פריך התם ארבי הונא מדרב נחמן והא רב הונא פליג עליה הכא ואמר בשעת מתן מעות קונה הכל ואית ליה דלסמכתא קנייא * ומיהו לרב הונא יש ליתן טעם דבשעת מתן מעות לא חשיב לה אסמכתא דהתם בנדרים ודאי היא אסמכתא דאין חפץ שיתקיים הקנס והגומתא אלא מתנה כן להסמיך חבירו על דבריו אכל הכא על דעת כן מלוהו מעותיו שמהא השדה משוקעת צידו אס לא יתן לו עד שלש שנים אכל לרב נחמן דאמר דאף לאחר מתן מעות קונה הכל לא יתכן טעם זה ומפרש ר"י טעם שוה לשניהם דהכא קני טפי מצעלמא שבחילת המשכנתא הוי קלפת כעין מקח וממכר שמקנה לו כל הקרקע להשתעבד לו בצורת משכון וגם עשה לו טובה בהלוואה הלכך כשמותרת לו שיהא שלו אס לא יתן לו עד ג' שנים יש דעתו לקיים ולא להסמיכו על דבריו אמר כן אלא גומר דעתו להקנות לו לרב הונא כדאית ליה ולרב נחמן מקמי דהדר ציה כדאית ליה ומשום דעדיפא הך אסמכתא משאר אסמכתא אחי שפיר * (נמי) למניומי ולרב נחמן בטר דאהדריה מניומי דמהני הכא מעכשיו בלא ב"ד חשבו ובפ"ג דגריס (דף סו.) אמרי' והלכתא אסמכתא קניא והוא דקנו מיניה בלא חשבו וסמך קנו מיניה היינו קנין סודר וקנין סודר אינו אלא מעכשיו דלא מהני לקנות בו אחר זמן כיון דבהיא שעתא כבר הדר סודר למרי' כדאמר בפרק השותפין בנדרים (דף מה:) [א] אלמא בשאר אסמכתות אפי' מעכשיו לא קני אלא דוקא ב"ד חשבו ומיהו קנס שעושינן בשעת שידוכין כל מהני אפילו לא קנו ב"ד חשבו כיון שניהגין בו כל העולם מידי דהוי אסמכתא דלקמן (דף עז.) דקניא ועוד דבין הוא להתחייב כל החוזר בו כיון שמבייש את חבירו וכן אס קבל עליו המלמד בשעה שהשכירוהו קנס אס יחזור בו ולא נמלא מלמד אחר מוזמן אין זה אסמכתא דלא חשיב גווס כיון שמפסידו והוי כמו (לקמן דף קד.) אס אוביר ולא אעביד אשלים צמיטבא דלאו אסמכתא היא וא"ת בפרק ארבעה נדרים דפריך מרב נחמן ארבי הונא טפי ה"ל למיפרך דרב הונא ארבי הונא דרב הונא אית ליה הכא דלסמכתא לא קני אע"פ דתפיס המלוה והוי כמו אסמכתא דהתם דקאמר לאחר מתן מעות לא קנה וי"ל דהתפיסה דהכא דהוי במקרקעי לא חשיב כלתפיס דהתם דהוי צמיטבלי [א] ור"ת מירך אקשיא דלעיל דלא קשיא דרב הונא דאמר הכא בשעת מתן מעות קנה ארבי הונא דגריס דהכא קני משום דתפיס מלוה גופיה ולעיל בפרק הזהב (דף מה:) דלא קני מוכר הערבון אע"ג דתפיס ליה היינו משום דלא קני לוקח כפליים דאיהו לא תפיס: אי

איזהו נשך פרק המישי בבא מציעא

אי קפיד בדמי קני. פי' בקונטרס אם מקפיד במכירת חפציו שלא לפחות משווי קנה דא"כ הל"ל דלא ליתלו מטלטלין ואמאי קאמר דלא ליתלו ארעיה ועוד דהא דמקפיד למכרן בפתות משויין דלמא משום דידע דאסמכתא לא קניא אע"ג דאית ליה לאהדורי אוזוי אי לא אסמכתא היינו משום דליקו בהימנותיה אבל למכור בפתות לא וכן מה שפירש אי קפיד בלרעא למוכרה אפי' בשויה ודאי קני ואמאי דלמא קפיד משום דאסמכתא לא קניא ונראה לפרש אי קפיד דדמי שהקפיד בשעת הלואה ליקח עליה שויה בזה התנאי א"כ דעתו היה להשקעה ביד המלוה ופריך דלמא כי היכי דלא ליתלו ארעיה ולזול אלא אי קפיד בלרעא שאינו רואה לעשות שום תנאי שיש בו זלזול אלא אי קפיד בלרעא שזו רואה לעשות תנאי זה בשום קרקע אלא בזה א"כ אין דעתו לפדותה:

ואי אמר קני לגוביינא מי קני הא אסמכתא היא. וא"ת והא

משמע בסוף פירקין (דף עג:) דלא הוי אסמכתא אלא היכא דאין בידו אע"ג דלא גזים כי הוה דיהיב זוזי לחבריה למזבין ליה חמרא ופשע ולא זבין ליה או היכא דגזים אע"ג דזידו כי הוה א" דאם אוזיב ולא אעביד אשלים אלפא זוזי אצל אס אוזיב ולא אעביד אשלים דמיטבא (שם) דלא גזים וזידו לא חשיבא אסמכתא והכא מנאי אסמכתא איכא אס נותן לו קרקע בחובו וי"ל דחשיב כמו גזים לפי שאין אדם רגיל למכור קרקעותיו כלל ובסמוך גבי חמרא דלמור כל דאי לא קני אע"ג דחמרא למכרה קאי התם נמי כמו גזים חשיב לפי שעדיין לא היה זמן מכר היין וזמנו עתה צוול:

התם וביני הכא הלאה. פירש בקונטרס הכא הלאה ומתחזי כרביית שמתחילה בהלואה באלו וכו' רביית קלוזה דמי ואין אצק רבית דדבר הלאה אלא דדבר מכר כגון המרבה בפירות דמתניתין וקשה דאם כן פליג רב נחמן דלרבינא דלמור בריש פירקין (דף עג.) משכנתא בלא נכיתא דדיינו אין מחזירין ועוד דלמור לקמן בשמעתין משכנתא באתרא דמסלקי אבל טפי לא מספקין מיניה ומשמע דליכא מאן דפליג ועוד דמשמע לפירוש הקונטרס דמשכנתא לרב נחמן מחילה בטעות הוה מחילה בר מהלואה משום דמיחזי כרביית ובכל דוכתין משמע דמחילה בטעות לא הוה מחילה לרב נחמן בחוקת הבתים (ב"ב דף מא.) ושם ד"ה אמר) גבי רב ענן דשקיל בידקא בלרעיה א"ל מחילה בטעות הוה ולעיל בריש המפקיד (דף לה.) גבי ההוא דאפקיד כפי דלמור שומא בטעות הוה ומני נמי (מיר דף לה.) ב"ה אומרים הקדש טעות אינו הקדש ובספ"ק דגיטין (דף יד.) אמרינן כל קנין בטעות חוזר וי"ל ומפר"ת הכא הלאה דהלוה לא הקנה אלא בתורת מכר והמכר אינו כלום דאסמכתא לא קניא נמלא דהוי מחילה בטעות

איבעית אימא דאמר ליה קני מעכשיו א"ל (א) מר ינוקא ומר קשישא בני דרב חסדא לרב אשי הכי אמרי נהרדעאי משמיה דרב נחמן האי אסמכתא בזמניה קניא בלא זמניה לא קניא א"ל כל מידי בזמניה קני בלא זמניה לא קני דלמא הכי קאמרתו אישכחיה בגו זמניה וא"ל קני קני בתר זמניה ואמר ליה קני לא קני מאי טעמא מחמת כיוסופא הוא דקאמר ליה ולא היא דאפילו בגו זמניה נמי לא קני והאי דקאמר ליה קני קא סבר כי ממי זמניה לא ליתי לישרדן אמר רב פפא האי אסמכתא זימנין קניא זימנין לא קניא אישכחיה דקא שתי שכרא קני דקא מהפך אוזוי לא קני א"ל רב אחא מדפתי לרבינא דלמא א"ל לכבוחי פחדיה קא שתי אי נמי איניש אחרינא אסמכיה אוזוי אלא אמר רבינא אי קפיד בדמי ודאי קני אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא דלמא סבר כי היכי דלא תיתזיל ארעיה אלא אמר רב פפא וא"י קפיד בארעא ודאי קני ואמר רב פפא אף על גב דאמור רבנן אסמכתא לא קניא אפותיקי הוה למיגבא מינה א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מי קאמר ליה קני לגוביינא אמר ליה מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא ואי אמר קני למיגבא מיניה קני סוף סוף אסמכתא היא ואסמכתא לא קניא אלא אפותיקי דקאמר רב פפא מאי היא א"ל דאמר ליה לא יהא לך פרעון אלא מזו ההוא גברא דזבין ליה ארעא לחבריה באחריות א"ל אי טרפו ליה מנאי מגבית לי מעידי עידית דאית לך [ב] אמר ליה מעידי עידית לא מגבינא לך דבעינן למיקם קמאי אלא מגבינא לך מעידית אחרים דאית לי לסוף טרפוה מיניה אתא בדקא שקיל לעידי עידית סבר רב פפא למימר מעידית א"ל והא קיימא א"ל רב אחא מדפתי לרבינא ולימא ליה כי אמרי לך אנא א"ל מגבינא לך דהוה עידי עידית קיימא השתא קיימא ליה עידית במקום עידי עידית רב בר שבא הוה מסיק ביה רב כהנא זוזי א"ל אי לא פרענא לך ליום פלוני גבי מהאי חמרא סבר רב פפא למימר כי אמרינן אסמכתא לא קניא הני מילי בארעא דלאו לזבוני קיימא אבל חמרא כיון דלזבוני קאי בזווי דמי א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא הכי אמרי' משמיה דרבה יכל דאי לא קני אמר רב נחמן השתא דאמור רבנן אסמכתא לא קניא הדר ארעא והדרי פירי למימרא דסבר רב נחמן ימחילה בטעות לא הוה מחילה והאיתמר [ג] המוכר פירות דקל לחברו אמר רב הונא עד שלא באו לעולם יכול לחזור בו משבאו לעולם אין יכול לחזור בו ואמר רב נחמן "מודינא דאי שמיט ואכיל לא מפקינן מיניה התם זבני הכא הלאה אמר רבא הוה

ואיצטע אימא מהני דא"ל מעכשיו קנה. אס לא אתן לך (א) עד שלש שנים דלאו אסמכתא היא אלא קנין גמור היא שע"מ מכר גמור החזיק בה מעכשיו דמיים הללו ואחילי אחילי גביה וזה קיבל עליו שאס יחזיר לו מעותיו עד שלש שנים יקבלם והפירות לרבי יהודה לוקח אוכלן ולרבינא משלשין אותן: **בזמניה קניא.** קס"ד הגיע זמן ולא נתן לו מעותיו: **בלא זמניה.** קודם שהגיע: **אשכחיה.** לזה: **בגו זמניה.** וא"ל קני לא אפדנה עוד: **קני.** דגמר ואקני דאי לא למה ליה למימר ליה הלל אין יכול עכשיו לתצטע: **לא ליטי לטורדן.** ולדחיה בעלמא משום כיוסופא: **אשכחיה.** ציוס הזמן: **דשתי שירא.** בחנות. אין זה עכ"ל לחזור אחר פדיון שדהו ודעתו לשקעה: **לפדוי פחדיה.** להפיג דאגמו שדואג על המעות דלמתיב (מהל"ס קד) ויין ישמח: **אי קפיד דדמי.** אס מקפיד במכירת חפציו שלש לפחות משוויין: **ודאי קנה.** אינו חש אס משקע שדהו: **דלא פיסול ארעיה.** שאס יראה אותו מחזר אחר מעות ומוכר נכסיו בפתות מחזר לקרקעותיו ולעולם אנוס הוא ולא גמר ומקני: **קפיד בלרעא.** שלא ימכור שום קרקע אפילו בשוויין: **למיגבא (ג) ביה מיניה.** קונה בה כנגד מעותיו ואס כל לפרוע המעות לאחר זמן לא יקבלם: **סוף סוף אסמכתא היא.** דלא א"ל קני לגוביינא אלא אס איני נותן לך מכאן ועד שלש שנים הדר הוה לא אסמכתא דלמור דאי אסמכתא הוה: **אלא אפותיקי דרב פפא היכי דמי.** דגבי אסמכתא תיהוי אפותיקי: **דא"ל לא יהא לך פרעון אלא מזה.** אף בתוך שלש שנים ואס אין אני נותן לך מגופה כנגד מעותיך עד שלש שנים תהא כולה שלך בזה אמר רב פפא דאע"ג דלא קניא למייהו כוליה דידיה לאחר ג' אפותיקי הוי למגבי מיניה דבלאו אסמכתא נמי שויה אפותיקי: **מגביים.** לי כנגד מעותי מעידי עידית דאית לך: **בידקא.** שטף. נהר שטפה לעידי עידית וכשכא זה לגבות מן העידית כפי תנאו אמר לו לא מיגבי אלא לך אלא. לגבות אחרת שיש לי: **כי אמניא חמרא.** ופסק דמיס ולבסוף אייקר: **והדרא פירי.** [ג] לאחר שלש אס חלנן לוקח: **מחילה בטעות.** כי האי דהמוכר סבר שהיא קנייה ללוקח ומן הדין אוכל פירות ומחיל על אכילתו: **מוכר פירות דקל.** קודם שחננו פירותיו: **עד שלא באו לעולם יכול לחזור בו.** אס בלא לחזור בו קודם שחננו פירותיו חוזר [ד] דאפילו למ"ד (יבמות דף עג.) אדם מקנה דבר שלא בא לעולם הני מילי שבא לחזור אחר שבא לעולם: **משבאו לעולם אינו יכול לחזור בו.** דקסבר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם שעת המכר שהיה המכר חל לכשיבא לעולם: **אף משבאו בו.** דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם: **לא מפקינן מיניה.** שהרי כל זמן שלא חזר מחיל על אכילתו. ואע"פ שבטעות שלא היה יודע שיוכל לחזור מחילה היא: **הכא הלאה היא.** ומיחזי כרביית

המרבזה בפירות דמתניתין (לעיל ס:): הוה

[א] [ע"פ פרש"י כחובות פט: ד"ה מר ומי ב"ב ז: ד"ה מר ינוקא:] [ב] [שפיעת יג: ע"ש, א] [ב"ק נא, ד] מעידית מגבינא ר"מ, [ה] יממות נג, [ו] גי רש"י לך לגי שנים, [ז] [לקמן קד:]:

הגהות הב"ח

[א] רש"י ד"ה ואיצטע וי' אס לא אתן לך מכאן ועד שלש שנים: [ב] ד"ה למיגבא מיניה כלי' ויבית ביה נחמן:

הגהות הגר"א

[א] נ"ב אי קפיד בלרעא כו. ב"ב ר"ף ורמב"ם השמטוה דס"ל דרבה דלמור לקמן כל דאי לא קני פליג אהא (ועמ"ש רבנו בחיי"מ סי' ר"ז ס"ק ב"ב:) [ב] שם א"ל מעידי עידית כו. ב"ב הטור ס"ס ק"ב כמד אס המנה לשלש מעידית וה"ל עידי עידית ונפסקה כו ולמד מעבדא דכאן וי"ע (מ"ש ב"ב) ס"ס ק"ב דלא כהש"ך (שם: [ג] רש"י ד"ה והדרא פירי לאחר כו. ב"ב וי"ב הרא"ש ור"פ דבתוך שלש אינו אסור אלא משום רבית ואצק רבית הוא ממש"ל ס"ב אי רש"י ורמב"ם ס"ז אי פירי כו והרמב"ם כתב אף בתוך שלש וכשטע"ה ר"ף ממש"ש בחסו' ד"ה הי"ל ע"ש: [ד] שם ד"ה עד שלש דאפ"י למ"ד כו. ב"ב וכן לענין דלוקח לביע': [ה] תוס' ד"ה התם. ומפר"ת כו. ב"ב ע' הג"א שהקשו ע"ז הפירוש אבל הרא"ש מפרש כפ"ש"י ופירש דכאן שיהיה מיירי דידע ומחיל דלא הוי מחילה אלא משום רבית אסור ע"ש:

מוסף רש"י

מר ינוקא ומר קשישא. שני בנים שוין אלא שבדול קורין לו מר קשישא ולעיר קורין לו מר ינוקא (חובות טז.) המוכר פירות דקל לחברו. צינות הגשמיים. אמר רב הונא עד שלא באו לעולם. אס לא לחזר בו קודם ניסוק, שאו הלאות מוילוף, יכול לחזור בו משבאו לעולם אין יכול לחזור בו. לפי אמו חיל זבני (יבמות ב:).